

*Tervehdys
Tukholman
Suomalaiselta
Adventti-
seurakunnalta*

YS

*YLÄSALI
2-2023*

Eläkää valon lapsina.

Yläsali

2023 - 2

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys:

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5
Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Maksut ulkomailta:

IBAN:

SE8295000099602601946615

BIC:

NDEASESS

Toimituskunta

Ari Laitinen
+358 40 7231754
Sinikka Mäkipvierikko
falcoprofil@gmail.com
Aram Mäkipvierikko
falcoprofil@gmail.com

Toimitus & Taitto:

Sinikka Mäkipvierikko

Kansikuva:

Sinikka Mäkipvierikko

Teksti:

Ef. 5:8

Kotisivu:

www.ylasali.se

Ohdakkeet opiksi

Spartalaiset hyödynsivät ohdakkeiden tuleentuneita kukintoja patjanpehmikkeiksi. Myös elämän ohdakkeet on hyödynnettävissä – kasvuksemme (Hepr.12:7). ”Vaikka kuritus ei sitä vastaan otettaessa koskaan tunnu iloiselta vaan ikävältä asialta, se lopulta antaa näin valmennetuille hedelmänsä: rauhan” (Hepr. 12:11).

Valmentajan tavoite on valmennettavan menestys. ”Jumalan kuritus koituu meidän todelliseksi parhaaksemme” (Hepr. 12:10). ”Tuleentuneena”, ajan kypsyttämänä, koetukset muuntuvat vahvuudeksemme, jos otamme ne tilaisuuksina nähdä, mikä luonteessamme rajoittaa käyttökelpoisuuttamme, estää saavuttamasta täyttä potentiaaliaamme tai mitä meiltä puuttuu Jumalan tuntemisessa, uskossa, rakkaudessa ja luottamuksessa. ”Hiljainen luottamus on teidän *voimanne*” (Jes. 30:15).

”Älä -- masennu, kun hän ojentaa sinua” (Hepr. 12:5) Entä jos ojentajana on ihminen? Kun **Sime**i, Saulin sukulainen, syytti Daavidia murhamieheksi, roistoksi ja Saulin suvun vereen syylliseksi vallankaappaajaksi (2 Sam. 16:5-8), kaikki ei aivan pitänyt paikkaansa. Kuninkaallisten kunniaa loukkaavien toisienkin väitteiden julkinen esittäminen on monissa monarkioissa majesteettirikos, jollaisista aikoinaan oli ainoana vaihtoehtona kuolemanrangaistus. Nykyään voi selvittää sakoilla tai vankeudella. Alankomaissa v. 2016 kuningas **Willem-Alexander**ia murhaajaksi, varkaaksi ja raiskaajaksi syyttänyt mies sai 30 vuorokauden vankeustuomion (Wikipedia). Thaimaassa v. 2021 eräs nainen sai 43 vuotta vankeutta kuninkaan elämänmenoa arvostelevalle klipin edelleen levittamisestä, vaikka arvostelija oli toinen henkilö (Ilta-lehti 19.1.2021).

Sanallisten solvausten lisäksi Sime i heitteli kuningasta ja hänen seuruettaan kivillä. Sotapäällikkö **Abisai** tulistui: ”Miten tuo koiranraato saa kirota herraani ja kuningastani? Minä menen ja lyön häneltä pään poikki” (2 Sam. 16:9). Näinhän Ruotsin kaduilla alaikäiset pojanklopitkin puolustavat kunniaansa harva se päivä. Kuninkaallisiako lienevät kaikki, nuo jengit ja klaanit, kun ainoa keino palauttaa kunnia on vastustajan kuolema? Vaikka ei näytä olevan väliä, kehen luoti osuu, kunhan vain joku kuolee...

Herkkyyksy loukkaantua on saavuttanut lähes patologiset mittasuhteet, kun jopa asiallinen, syystäkin annettu huomautus saatetaan tulkita henkilökohtaiseksi hyökkäykseksi, syrjinnäksi, rasismiksi, milloin miksiinkin fobiaksi.

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Terveydeksi!

Joku on sanonut: Kun elämä tarjoaa sinulle sitruunaa, hapanta, tee siitä mehua. Tai jos joku sanoillaan antaa sinulle miinusta, miten siitä voisi tulla plussaa? Tarkastelen tätä kahdesta näkökulmasta: sitruunaa terveyden näkökulmasta, sanoja hengellisestä näkökulmasta.

Kun joku tarjoaa sinulle sitruunaa, hapanta, ehkä ilkeys mielessään, eipä hän aavistakaan, millaisen terveyden ja käytännöllisen avun hän sinulle tarjoaa! Sitruunalla voit nimittäin puhdistaa jääkaappisi, uunisi, kaakelisi, leikkuulautasi, poistaa mustikkatahrat vaateistasi ym. Sitruunan mehu stimuloi sylkeäsi, auttaa, kun suusi tuntuu kuivalta, säännöstelee PH arvoja suussasi. Sitruunan mehu sisältää kalciumia, magnesiumia, sinkkiä, kuparia, rautaa ja mangaania. Siis reippaasti ja onnellisesti vastaanottamaan sinulle ojennettu hapan sitruuna!

Entä miten miinussanoista saa plussaa? Raamattu, kaikkien aikojen monipuolisin kirja, tulee tässä avuksi. Avaapa vaikka Sananlaskujen kirja: "Sävyisä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaa-

va sana nostaa vihan" (San. 15:1). "Huoli masentaa ihmismielen, hyvä sana sen ilahuttaa" (San. 12: 25). "Joka hillitsee sanansa on taitava" (San. 17:25, KR38). Ja lopuksi: "Jokainen Jumalan sana on taattu, hän on niiden kilpi jotka häneen turvaavat" (San. 30:5).

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Siis sitruuna ja sen mehu muttavat positiiviseksi ja sanat, joita Jumala ohjaa, muuttuvat miinuksesta plussaksi.

Kiittäkäämme suurta Luojaamme, joka muuttaa happaman parhaaksemme, avuksemme ja terveydeksemme! Ja hän ohjaa sanojamme plussaksi.

"Kiitos sulle kukkasista, jotka teilläin kukoisti. Kiitos myöskin ohdakkeista jotka mua haavoitti. -- Kaikesta oi Herra sulle annan ikikiitoksen!"

– Eeva-Liisa Vihermö

Mutta on toki myös oikeasti loukkaavaa käytöstä. Symboliset aktit, kuten Koranin polttaminen, ovat jälleen kerran herättäneet rajuja reaktioita. Monet muslimimaat ovat kutsuneet lähettiläänsä pois Ruotsista. IKO (Islamiska konferensorganisationen) vaatii kansainvälistä yhteisöä puuttumaan asiaan ja kehottaa 57 jäsenmaataan ryhtymään ”yksimielisiin ja kollektiivisiin” toimiin Koranin enempää häpäisyä vastaan (SVT, 3.7.2023). **Paavi Franciskus** yhtyy kritiikkiin:

– Olen tyrmistynyt ja tunnen inhoa tällaisia tekoja kohtaan. Jokaista pyhänä pidettyä kirjaa tulee kunnioittaa kunnioituksesta niitä ihmisiä kohtaan, jotka uskovat siihen (SVT, 3.7.2023).

Kun meihin kohdistuu aiheetonta arvostelua, vääriä syytöksiä ja julkista häpäisyä, miten suhtaudumme? Daavid vastasi provokaatioon nöyrän tynesti: ”Antakaa hänen huutaa kirouksiaan, jos Herran on häntä käsenyt” (2 Sam. 16:11). Herra? Käsenyt? Eiköhän Simeissä puhunut oma, kenties valtansa menettäneen (benjaminil.) klaanin katkeruus (2 Sam. 16:7). Miten Daavid pystyi olemaan niin rauhallinen? Koska hän delegoi asian Jumalalle: ”Ehkäpä Herra näkee kärsimäni vääryyden ja hyvittää ne kiroukset, joita tuo mies on tänään syytänyt niskaani” (2 Sam. 16:12).

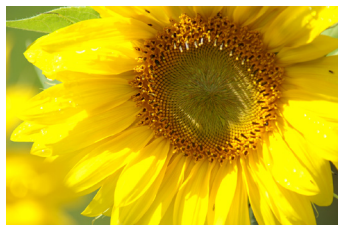
Katkeruudelta ja kostonhalulta säästyäksemme tarvitsemme varmuuden: Herra näkee ja hyvittää. Yksi Daavidin jo eläessään kokema hyvitys oli se, että Simei tunnusti tehneensä väärin, katui ja pyysi anteeksi (2 Sam. 19:19-24). Vasta myöhemmin,

kun Simein tietä tahtoon rikkoi kuningas Salomon kanssa tehtyä sopimusta, mistä seuraamukseksi oli sovittu kuolemanrangaistus, Daavidiin kohdistunut vääräys tuli ”hyvitetyksi”.

Kaikki paha ei saa palkkaansa tässä ajassa. Kun ”Jumalan sanan ja oman todistuksensa tähden tapetut” kysyvät, kuinka kauan kestää, ennen kuin heidän asiassaan lausutaan tuomio, heitä kehoitetaan ”odottamaan rauhassa vielä vähän aikaa” (Ilm. 6:9-11). Tässä vaiheessa prosessia heille annetaan vain ”valkea vaate” merkiksi: asiaanne on ratkaistu hyväksenne, mutta oikeuden päätöksen toimeenpano vielä viipyy.

Ei ole väärin hakea oikeutta, jos on joutunut vääryyden kohteeksi. Mutta lakiteitse se ei aina ole mahdollista, kannattavaa ja varsinkaan henkisesti, emotionaalisesti ja sosiaalisesti tyydyttävää. Kun siis ohdakkeet haavoittavat, voi olla itseä säästävämpää ”odottaa rauhassa” (Ilm. 6:9-11). Herra sanoo: ”Minä maksan” (Room. 12:19). Jumala on ainoa, joka pystyy sekä korvaamaan vääryyden että korjaamaan sen jättämät jäljet sielussamme. Siksi juuri nyt tärkeintä on saada ”valkea vaate”, Kristuksen vanhurskaus osaksemme luetuna. Se annetaan jo odotuksen aikana, ei vasta lopullisena tuomiopäivänä. ”Hyvä omatunto on paras päänalunen.” Pehmeämpi kuin spartalaisten ohdakehöytyväpatjat.

– SM

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

”Me voimme pysyä niin lähellä Jumalaa, että jokaisessa odottamattomassa koettelemuksessa ajatuksemme kääntyvät häntä kohti yhtä luonnollisesti kuin kukka kääntyy aurinkoa kohti.

--Mikään, mikä jollakin tavoin vaikuttaa rauhaamme, ei ole liian vähäpätöistä hänen huomattavakseen.”

– Ellen G. White, TKL (iso tekstikoko), s. 100

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Ruutu

Hän tuijottaa
pientä ruutua,
naputtaa
etukenossa
vaikka
kätet on puutua,
hän nauraa,
kurtistaa kulmiaan,
minä vieressä olen
ilmaa vaan.

Etäisyydet se
pienentää,
elämämpiiriin
laajentaa,
ihmisen lähellä
himentää,
ympäristönkin
hälventää –

ruutu,
pieni ruutu vain,
muttei mahtia
suurempaa lain

käsissä
nousevan polven,
hallussa
varttuneiden,
vie ihmisen
viereltä toisen,
kukaties
terveyden.

– Päivi Vartija

Päivin runokokoelmasta
Läsnä, s. 29.
Käytetty tekijän luvalla.

Missä tahansa Jumalan sanaa on on saarnattu uskollisesti, seuraukset ovat osoittaneet työn jumalallisen alkuperän. -- Ylpeät ja itsevarmat tulivat nöyriksi ja sydämeltään vaatimattomiksi. Turhamaaisista ja pinnallisista tuli vakavia ja syrjään vetäytyviä. Rienaajat alkoivat osoittaa kunnioitusta, juomareista tuli raittiita ja paheellisista puhtaita..."

— Ellen G White: Suuri taistelu, s. 289, 290, Media/ 2023

Epäilyn perimmäinen syy

Raamattu on maailman levinnein kirja (koko Raamattu 474 kielellä, osia 1231 kielellä). Kun sitä ei aikoinaan pystytty kirjana hävittämään, taisteltiin pitkään monopolista tulkita sitä. Kun auktoriteetti senkin suhteen alkoi rakoilla, jäljelle jäi vaihtoehto: koko teoksen mitätöinti legendana. Mutta miksi niin kiihkeästi vastustaa juuri tätä legendaa, kun ei muitakaan myyttejä vastaan sodita? Pelätäänkö alitajuisesti, että se *saattaa* sitenkin olla jotain enemmän?

Herodes kuunteli Johannes Kastajaa "mielellään", kunnes tämä puuttui hänen luvattomaan ihmissuhteeseensa (Mark. 6:20; Matt. 14:4). Maaherra **Felix** kuunteli **Paa-valin** todistusta Kristuksesta, mutta kun tuli puhe Jumalan tahdon mukaisesta elämästä, halujen hillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, hän halusi jatkaa keskustelua "joskus toiste" (Apt. 24:24, 25). "Niin tarkoin kuin sitä saatetaankin salata, epäilyn ja epäuskon todellisena syynä on useimmissa tapauksissa kiintymys syntiin" (E.G. White: *Tie Kristuksen luo*, s. 111. Kirjatoimi 1981, iso tekstikoko). Jeesus näki saman: "Minua se [maailma] vihaa koska minä todistan, että sen teot ovat pahat" (Joh. 7:7).

Toinen uskon este, jonka hän mainitsi, on sosiaalinen paine eli vertaisten tai ylempiensä silmissä hyväksytyksi tulemisen tarve: "Kuinka te voisittekaan uskoa! Te kärkytte kunniaa toisiltanne" (Joh. 5:44).

Kirkon aggressiot toisinajattelijoita kohtaan näyttäivät usein leimahtaneet a) kirkonmiesten moraaliin kohdistuneesta kritiikistä ja b) kirkon maalliseen valtaan, aineellisiin etuihin ja yhteiskunnalliseen asemaan kohdistuvasta arvostelusta.

LUCAS CRANACH VANHEMPI: "AADAM JA Eeva" (1526).

Ihmisen "luonnollisia" liikkeellepanevia voimia ovat itsekkyyks, ahneus, ylpeys, omahyväisyys ja statuksen tavoittelu. Olla joku, olla jotakin on jo lastenkin maailmassa tullut niin tärkeäksi, että sen vuoksi ollaan valmiita tappamaan.

"Rakkaus ei tee lähimmäiselleen mitään pahaa" (Room. 13:10). Totuudessa, sellaisena kuin se on Kristuksessa, pyyteetön rakkaus, nöyryys ja anteeksianto ovat korkeinta arvovaltaa, mitä ihminen voi osoittaa toista ihmistä kohtaan. "Kunnia sille, joka loukkaukset unohtaa" (San. 19:11). Jumalan nimelle on *kunnia* antaa anteeksi suuretkin synnit (Ps 25:11). Ihmisen Poika käyttää *valtaansa* antaessaan synnit anteeksi (Matt. 9:6)

Kuka voi sanoa, ettei sellaista sanaa, sellaista vaikutusta aikaansaavaa "legendaa" tarvita enää vuonna 2023? Mikä on vaihtoehto? — SM

Paavi Julius II:n v. 1506 perustama Sveitsiläiskaarti on yksi vanhimpia yhä toimivia sotilasosastoja. Taisteluun se on joutunut vain kerran, Kaarle V:ttä vastaan 1527. Nykyvahvuus: 135 miestä, tehtävänä vastata paavin turvallisuudesta Vatikaanissa.

Puuttuiko katolisesta Raamatusta Sak. 4:6b: ”Ei vaeällä eikä voimalla, vaan minun hengelläni, sanoo Herra Sebaot”? Miten muutet vainot ja ristiretket selittyvät?

Taistelu Raamatusta

Näin eräässä arkkitehtuuria käsittelevässä kirjassa* raamattuaiheisen kuvan, jossa Jumala oli kuvattu luomassa universumia. Kuva oli 1200-luvulta, tehty musteella, temperalla ja lehtikullalla veliinipohjalle eli parempilaatuselle pergamentille. Kuvassa jo luodun täydellisen ympyrän sisällä ovat pallomaiset aurinko ja kuu sekä muotoutumaton aine, josta tulee maa. Jumalan kädessä olevan keskiaikaisen harpin toinen kärki on ympyrän keskipisteessä ja toinen kärki ympyrän kehällä. Kuva perustuu Sanalaskujen tekstiin, jossa Luoja ”veti piirin syvyyden pinnalle” (San. 8:27 VKR). Alkuperäiskuva on osa laajempaa sisältöä kuvakanasiosta, jonka avulla opetettiin Ranskan kuninkaille Raamattua.

Olemme tämän neljänneksen (huhtikesäk. 2023) aikana tutkineet Ilmestyskirjaa. Sen ohessa olen lukenut Kirjatoimen v. 1971 julkaisemaa 70-sivuista kirjasta, **George Mcready Pricen Kohti Harmagedonia**. Alkuteoksen nimi *Time of the end* kertoo tarkemmin ihmiskunnan lopunajan olevan kirjan aiheena.

*) Gorling, Alexander: *Kabbalah in art and architecture*.

Price on koulutukseltaan geologi. Hän on tutkinut tiedemiehenä huolellisesti Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan symbolisia petoja. Niiden toiminnoista hän nostaa meille lopunaikaa eläville kokemuspiiriimme kuuluvat kolme tälle ajalle ominaista taistelukenttää: demokration, uskonnonvapauden ja Raamatun.

Lopunajalle merkityksellisin aikahistoriallinen ennustus Pricelle on 1260 vuoden aikajakso, joka esiintyy Danielin kirjassa ja Ilmestyskirjassa. Aikajaksona 538–1798 katolisella kirkolla oli käytännössä mahdollista käyttää keisari **Justinianus I:n** myöntämiä yhteiskunnallisia valta-oikeuksia uskonnollisten oppien levittämiseen ja niiden valvontaan. Aikajakson päätti paavin vangitseminen 1798 Ranskan vallankumouksen pyörteissä.

Price kirjoittaa vaikuttavasti kaikista edellä mainittujen aatteiden taistelusta. Hän kuitenkin nostaa vahvasti esille yhden keskeisimmän lopunajan taistelukentän – taistelun Raamatusta.

Raamattu vainottuna

Tässä taistelussa me olemme kaikki osallisia. Joka kerta, kun jokin kukkanen vaikuttaa kauneudellaan meihin, jokainen

KUVA: SINIKKA, MAKIVIERIKKO

*Kun koko Raamattu ilmestyi suomeksi 1642, pidettiin kaikissa Suomen kirkkoissa 31.7.1642 kiitosjumalanpalvelus. 10 riikintaalerin sakon uhalla piispa **Isaacus Rothovius** velvoitti papiston hankkimaan sen jokaiseen suomenkieliseen seurakuntaan.*

RAFAEL: PAAVI LEO X JA KARDINAALIT GIULIANO DE' MEDICI & LUIGI DE' ROSSI. Kuva tässä rajattu.

*Lutherin pannaan julistanut paavi **Leo X** suhtautui suopeammin juutalaisiin sallien näiden perustaa Roomaan oman kirjapainon hepreankielisten pyhien kirjoitusten julkaisemiseksi. Vanha Testamenttimme perustuu heprealaiseen **Tanak**-kaanoniin.*

kuulemamme linnun viserrys, jokainen kasvin tai eläimen syntymä ja kasvu sekä ihmisen elinkaari tai nykyään mikä tahansa luontoa koskeva ohjelma radiossa ja televisiossa, niin otamme tietoisesti tai tiedostamatta kantaa, kumpaa puolustamme, Jumalaa kaiken luojana, vai Raamatun merkityksettömäksi tekevää kehitysoppia.

Ilmestyskirjan 11. luku kertoo, kuinka kahta säkipukuista todistajaa, Vanhaa testamenttia ja Uutta testamenttia, varjeltiin 1260 vuoden aikana. Raamatun teksti säilyi ennallaan.

Kuitenkin tiedämme, että monien totuuksien tulkintoihin oli tullut suuria vääristymiä. Uskonnonvapauden puute ja Raamatujen kalleus ja harvinaisuus estivät niiden paljastumista, ja kirkon hengellinen ja maallinen valta tuomitsi julmasti mahdolliset toisinajattelijat. Protestanttisissa maissa tilannetta helpotti kirjapainotaidon keksiminen ja uskonpuhdistuksen myötä Raamatujen painaminen kansan puhumalla kielellä. Kuitenkin niissäkin maissa hallitsijan uskonto ja käsitys Raamatusta määritteli kansan uskonnon.

Viikon seitsemäs päivä hyökkäysten kohteena

Raamatun totuus Jumalasta kaiken elämän luojana säilyi näennäisesti muuttumattomana läpi 1260 vuoden ajan. Se oli kuitenkin saanut kohtalokkaan vaurion jo ennen ajanjakson alkua, kun lepopäivä oli muutettu luomistyön muistoksi valitulta seitsemänneltä päivältä ensimmäiselle päivälle, sunnuntaille, jolla oli aivan eri perusteet kuin sapatilla. Viikkojärjestelmä kuitenkin säilyi, kunnes sitäkin horjutettiin Ranskan vallankumouksessa 10-päiväisellä viikolla vuosina 1793–1806.

Yhdistyneet kansakunnat pyysi 1954 eri maiden hallituksilta lausuntoa nk. maailmankalenterista. Siinä oli mm. yksi lisäpäivä jokaisen vuoden lopussa. Uu-

distus kaatui 1955 Yhdysvaltain hallituksen vastustukseen uskonnollisista syistä, ”koska ’tyhjän päivän’ käyttöönotto jokoisen vuoden lopussa häiritäisi seitsemannen päivän sapatin kiertoa”.

Sen sijaan lauantaisapatin asemaa viikon seitsemäntenä päivänä heikensi Kansainvälinen standardisoimisliitto ISO hyväksymällä viikon päivien numeroinnin uudet standardit, joka muutti sunnuntain viikon ensimmäisestä päivästä seitsemänneksi. Kalenterimuutos otettiin käyttöön Suomessa 1.1.1973.

Britannian ja ulkomaiden raamattuseura perustettiin pian 1260 vuoden aikajakson jälkeen vuonna 1804 ja sen haaraosasto, Suomen Piipiasura, jo 1812. Raamatun kääntäminen ja levitys sai ennen näkemättömät mittasuhteet, Tämä ei tietenkään miellyttänyt saatanaa. Hänellä oli tuhoisa suunnitelma vastaiskuksi: kehtysoppi!

Lajien synty, 1859

Kun vuonna 2011 oli kulunut 70 vuotta lukutaidon oppimisestani, ”juhlin” vuotaa lukemalla joukon kirjoja, jotka olivat mielestäni eniten vaikuttaneet ihmiskuntaan. Yksi niistä oli **Charles Darwinin Lajien synty**. Kirjoitin silloin siitä blogiini:

”Charles Darwin (1809-1882) oli ilmeisen perusteellinen tutkija ja argumenttoija. Hyvän vaikutuksen teki hänen siivistynyt tapansa käsitellä vastaväitteitä. Siinä hän poikkesi täydellisesti monien meidän aikamme äänekkäimpien kehitysooppiin uskovien tyylistä.

Vaikka esim. kaikki YLEn TV-ohjelmien luonto-ohjelmat pitävät itsestään selvänä kehitysoopin oikeellisuutta, niin silti monet tutkijat ovat tässä suhteessa vähintään varovaisia. Heitä ärsyttää selalaisten evolutionistien, kuten äänekkään **Richard Dawkinsin** itsevarmuus, joka leimaa darwinilaisesta ajattelusta poikkeavat joko tyhmiksi, tietämättömiksi, ilkeiksi, hulluiksi tai aivopestyiksi (**Kari**

Salminen, *Aamulehti* 12.2.2013 s. B14).

Artikkelin mukaan amerikkalaisifilosofi **Thomas Nagel** menetti uskonsa kaikkietietävään tieteeseen, joka pitää mahdollisena, että kaikki mitä me tiedämme maailmasta ja elämästä, on pielessä (sama).

Kari Salmisen artikkeli perustuu Thomas Nagelin teokseen *Mind & Cosmos, Why Materialist Neo-Darwinian Conception of Nature Is Almost Certainly False*, Oxfors University Press 2012.

Jotta Richard Dawkins säilyttäisi vähän uskottavuuttaan, niin hänkin on joutunut myöntämään: ”Darwin saattoi olla voitokas 1900-luvun lopulla, mutta meidän täytyy tunnustaa se mahdollisuus, että saattaa ilmaantua uusia tosiasioita, jotka pakottavat seuraajamme 2000-luvulla hylkäämään darwinismin tai muuttamaan sen tunnistamattomaksi” (Alister McGrath: *Dawkinsin Jumala*, Kirjapaja, Hki, 2006, s.187 / ”Richard Dawkins: *A Devil’s Chaplain*, s. 81, Weinfeld & Nicolson 2003).

Ensimmäinen Mooseksen kirja 2:1-3

”Näin tulivat valmiiksi taivas ja maa ja kaikki mitä niissä on.

Jumala oli saanut työnsä päätökseen, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään.

Ja Jumala siunasi seitsemannen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstään.”

George McGready Price kirjoitti: ”Kukaan, joka pyhittää sapatin Jumalan käskyn mukaan, ei voi joutua aikamme kehitysoopin väitteiden pettämiksi. Sama henkilö ei voi kannattaa sekä sapatia että kehitysooppia.”

Jumala ravitsee sapatin pyhittäjän mieltä erityisellä siunauksella, jonka hän on kiinnittänyt pysyvästi viikon seitsemäntenä päivään. Se siunaus vakuuttaa hänet siitä, että Jumala on maan ja taivaan luoja ja kaiken elämän antaja.

– Joel Niininen

Viisi teesiä Mariasta

Järjestöllä on oikeus valita sääntönsä. Jos joku si-
toutuu uskomaan Marian neitseelliseen syntymään,
ikuiseen neitsyyteen, taivaaseen ottamiseen ruu-
mineen jne, se ei ole ongelma, mikäli järjestöön
kuuluminen on vapaaehtoista eikä siihen kuulu-
mattomuus merkitse sanktioita. Jos taas väittää
Raamatun opettavan niin, tulee ongelmia tuomiolla
(Matt. 18:6; Mark. 9: 42; Luuk. 17:1, 2), mutta mikäli jo-
kaisella on mahdollisuus itse tutkia Sanaa ja tehdä
siitä omat johtopäätöksensä, vastuu siirtyy myös
tutkijalle/tutkimatta jättäjälle.

Eettis-moraalinen kysymys: Mitä muuta voitaisiin
tehdä ihmiskunnan hyväksi sillä ajalla, vaivalla ja
varoilla, joita Maria-kulttiin panostetaan? Kuinka
paljon resursseja vie esim. Maria-alttarien ylläpito
vuodessa/sadassa/tuhannessa vuodessa? Niitähän
on kaikissa maailman katolisissa kirkoissa (seura-
kuntia 221700; montako kirkkoa, ei tietoa).

Juridinen kysymys: Jos Marian saamien ylistysten
ja rukousten vaakakuppiin kertyy enemmän pai-
noa kuin Kristuksen, täyttyykö rikoksen kriteerit
käskyä ”Älä pidä muita jumalia minun rinnallani”
vastaan? Ehkei tarkoituksella, mutta tahattomasti?

Muuten vain -kysymys: Maria piti Jeesusta jossain vaiheessa poissa tolataan olevana.
Oliko se totta, vai erehtyikö äiti?

Historia-kysymys: Lähes kaikissa muinaisissa kulttuureissa on palvottu naispuoli-
sia jumaluuksia. Sellainen puuttuu juutalaisuudesta, jonka ”juurivesa” Kristus on.
Maria-dogmit tuotiin kristinuskoon kauan Kristuksen jälkeen. Mihin niitä tarvitaan?
Voiko pelastua ilman uskoa Mariaan? Allaolevissa raamatunteksteissä ”hän” viittaa
Jeesukseen Kristukseen (Room. 8:32 Jumalaan). Riittääkö Kristus?

Teesi 1: *Maria on lempeä
puolestapuhujamme.*

Raamattu: ”Kristus on
-- nyt puhumassa meidän
puolestamme” (Hepr. 9:24).
”Hän elää iäti rukoillak-
seen heidän puolestaan”
(Hepr. 7:25). ”Hän istuu Ju-
malan oikealla puolella ja
rukoilee meidän puoles-
tamme!” (Room. 8:32).

Teesi 2: *Maria ymmärtää,
tuntee äitinä syvää myötä-
tuntoa ihmistä kohtaan.*

Raamattu: ”Meidän yli-
pappimme, jos kukaan

kykenee ymmärtämään
vajavuuksiamme, sillä
häntä on koeteltu kaikessa
samalla tavoin kuin meitä-
kin” (Hepr. 4:15).

Teesi 3: *Maria toimii vä-
littäjänä Kristuksen pe-
lastustyössä ihmiskunnan
hyväksi.*

Raamattu: ”Hän pystyy
nyt ja aina pelastamaan ne,
jotka hänen välityksellään
lähestyvät Jumalaa” (Hepr.
7:25).

Teesi 4: *Maria vetoaa
Kristukseen, että tämä tai-*

KUVA: ARAM MAKIVIERIKKO

*Raamatun saatavuudesta huoli-
matta monet raamatullista
pohjaa vailla olevat opit kieh-
tovat. Mihin niissä uskotaan?*

*vuttaisi Jumalan myötä-
mieliseksi pyynnöillemme.*

Raamattu: ”Kun hän ei
säästänyt omaa Poikaan-
sakaan vaan antoi hänet
kuolemaan kaikkien mei-
dän puolestamme, kuinka
hän ei lahjoittaisi Poikan-
sa mukana meille kaikkea
muutakin?” (Room. 8:32).

Teesi 5: *Maria suojelee
kirkkoa.*

Raamattu: ”Minä olen
teidän kanssanne kaikki
päivät maailman loppuun
asti” (Matt. 28:20).— KR92/sm

KUVA: SINIKKA, MÄKIVIERIKKO

*”Minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettänyt.” – Joh. 8:18
 ”Joka näkee minut, näkee lähettäjäni.” – Joh. 12:45*

Maailman lyhyin saarna

Raamatussa on paljon saarnoja, joukossa hyviäkin. Viime aikojen suosikikseni on noussut parhaan ja arvokkaimman saarnaajan maailman upeimmasta saarnatuolistista pitämä puhe. Saatatte epäillä, että liioittelen, mutta kun luette kuka, missä ja milloin saarnan piti, useimmat lienevät kanssani samaa mieltä. Ajatus tästä suuresta saarnasta ja komeasta saarnatuolistista on lainattu veli Lutherilta. Olen siis hyvässä seurassa.

Kun kerron, että tämä maailman mahdollisin saarnaaja on itse Jumala ja loistavin ja korkein saarnastuoli taivas, kuka voisi väittää vastaan. Raamatustahan löytyy muitakin Jumalan pitämiä puheita joku koko toiset yksittäisille henkilöille, mutta mikään niistä ei ole Jeesuksen kasteen yhteydessä pidetyn veroinen painoarvoltaan.

”Ja taivaista kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”” (Matt 3:17).

Yhden lauseen saarna. Puhujana hän,

jonka edessä enkelitkin vaikenivat. Sanat käänsivät huomion Jeesukseen, jonka Johannes oli juuri kastanut. Raamattu kertoo tästä jotta mekin ymmärtäisimme itse Jumalan vahvistaneen Jeesuksen tärkeyden.

”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

Kun Jumala näin sanoo, ei sillä voi olla muuta merkitystä kuin se, että Kristuksen tulee olla kaikkein tärkein jokaiselle Jumalaan uskovalle. Jeesus on kristityn elämän fokus ja keskus.

Kyllä tästä lyhyestä saarnasta löytyy toinenkin merkitys. Meikin voimme ajatella uskoa näiden sanojen koskevan myös meitä, kun uskomme Kristuksen tarjoamaan armoon ja pelastukseen. Saamme olla Jumalan poikia tai tyttäriä, ja mikä erikoisinta, luottaa hänen olevan meihinkin Kristuksen tähden mieltynyt. Mutta palataan siihen, miksi Jumala puhuu näin Kristuksesta.

Oletan meidän lukijoiden ymmärtävän, että Raamatusta löytyy monenlaisia hyviä asioita. On opetusta, neuvoja

"Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani." – Joh. 7:17

ja käskyjäkin, jotka on kaikki annettu meidän parhaaksemme. Näiden lisäksi on myös lupauksia tuomaan toivoa elämäämme. Mutta kaikki nämä ovat toisarvoisia, ellei Kristus ole uskomme ydinsältö. Hyvät ja hyödylliset opetukset, varoitukset, kehotukset tai jopa käskyt ovat hyväksi ja parantavat elämäämme. Jos elän terveellisesti, voin paremmin, mielikin on valoisampi ja saatan saada jopa vuoden pari lisää hyviä elinvuosia. Mutta Kristus tarjoaa pelastusta ja ikuisen elämän. Edes lepopäivää, vaikka se tuo elämäni tasapainoa, rauhaa ja tyytyväisyyttä (onhan lepo aivan mainio asia tällaisena hosuhosuaikana), ei ole kuin pieni etu elämään, kun Kristus tarjoaa autuaampaa lepoa niin täällä kuin taivaassakin. Vaikka tietäisin (tai ehkä on turvallisempaa sanoa: luulisin tietäväni, ovathan profetioiden täyttymykset aina yllättäviä), miten maailmamme kriisit tulevat kehittymään, vain Kristus tarjoaa turvan, kun kriisit tulevat. Hänessä on elämä, yltäkyläinen elämä. Vaikka seuraava toteamus saattaa tuntua harhaopil-

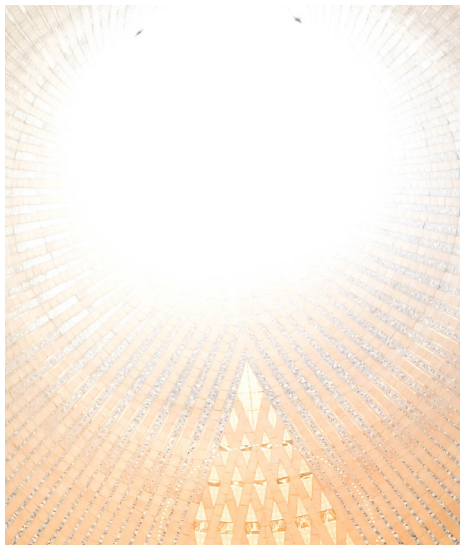
ta, se on kuitenkin totta. Hän on valmis pelastamaan sellaisenkin uskovan, joka ei profetioita ymmärrä tai niistä piittaa.

Pietari todisti Jeesuksen keskeisyydestä: Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla" (Apt 4:12).

Muuten Jumala piti tämän saman saarnan kahteen kertaan, tosin jälkimmäinen kerta oli kaksi sanaa pitempi. Ensimmäinen oli Jeesuksen työn alussa, toinen vähän ennen ristiä Kirkastusvuorella:

Pietarin vielä puhuessa loistava pilvi verhosi heidät ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!" (Matt. 17:5).

Kahteen kertaan sama puhe! Kun osaa sanoa oleellisen ytimekkäästi, mitä sitä muuttamaan. Pastoritkin saattavat pitää hyvän puheen useampaan kertaan, mutta varomme toistamasta puheitamme samalle yleisölle. Opin toimittajamentoriltani Olavi Rouheelta, että jos onnistuu tekemään hyvän puheen, se kannattaa

KUVA: ARAM MAKVIERIKKO

"Minä olen maailman valo.

Joka seuraa minua, ei kulje pimeässä,
vaan hänellä on elämän valo."

– Joh. 8:12

pitää useammassa seurakunnassa, jonka jälkeen sen voi lyhentää artikkeliksi lehteen. Hyvin opetti. Joku toinen pastoreistamme kyllä lisäsi tähän, että jos puhe on oikein hyvä, se kannattaa kaivaa uudelleen esiin vaikka 10 vuoden kuluttua, jolloin kaikki ovat sen varmasti unohtaneet.

Olin kuitenkin hidasoppinen ja tein pahan virheen. Pidin vahingossa Toivonlinnassa saman saarnan kahteen kertaan lyhyen ajan sisällä. Tajusin mokani vasta kirkon jälkeen, kun minua fiksumpi tyttäreni totesi happamasti: Olit puhunut tuon ennenkin. En tiedä huomasivatko muut, mutta olen varma, että hän ja kaikki mokani tajunneet ovat sen autuaasti unohtaneet menneen 30 vuoden aikana. Minulle, kun virheeni muistan, tulee kuitenkin vieläkin pieni häpeän puna poskille ja nolo olo. Ei pastori noin saa tehdä.

Jumalaa ei nolota sanoa sama kahteen kertaan eikä se, että hänellä on meille kristityille vain yksi saarna: Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!" (Matt. 17:5).

Mitä tarkoittaa Kristuksen kuuleminen? Enkä monenlaista. Ainakin hänessä ovat kaikki tiedon aarteet kätkeytyneinä. Ehkä sekin, että vain Kristus täysin osoittaa meille, mitä Jumala on. "Jos te tuntisitte minut, te tuntisitte Isän" (Joh 8:19). Ei ole muuta tietä. Kaikki oikeat uskon kokemukset ja oikea tieto on Kristuksessa. "Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen" (Joh. 17:3).

Saanen vielä lainata Lutheria: "Älä siis millään muulla tavalla koeta oppia tuntemaan Isää; siitä ei tule mitään. Sulje vain silmäsi ja sano: Minä en tiedä Jumalasta enkä Isästä mitään, jollen kuuntele, mitä Kristus sanoo." (Tienviittoja, 20).

Vaikka ajattelisimme tai puhuisimme kuinka hienosti Jumalasta ja uskosta, mutta se ei olisi Kristukselta kuultua tai opittua, olisi se Lutherin mukaan vain omaa inhimillistä sokeuttamme.

Jumala haluaa tulla tunnetuksi Kristuksen avulla. Mitkään koulukunnat, uskontunnustukset, mietiskelyt, päättelyt eivät auta, vaan yksin Kristus. Hän on tie ja totuus ja elämä. Häneen keskittyminen ei voi viedä harhaan.

Tärkein päätteeksi: "Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kanto, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paraut" (Jes 53:4-5).

Jos Jeesus on kaiken avain ja ydin, on risti syvällisin ja suurin häneen liittyvä asia. Se kertoo, miten Jumala meitä rakasti niin, että antoi Poikansa. Se paljastaa niin Isän kuin Pojankin anteeksiantavan rakkauden. Ei tätä voi selittelyllä parannella. Ei ole muuta nimeä meille annettu.

– Kai Arasola

Särkyneitten majatalo

Usein on ikävä
särkyneitten majataloon.

Onneksi sellainen paikka on,
särkyneille.

On paikka, missä
turva, suoja ja lohtu.
Paikka voimattoman tulla.

Paikka olla,
olla vain,
ja hoidetaan.

Jeesuksen syli!

Ja ystävä
sylinä Jeesuksen.

– *Saila Laukkanen*

”Herra on lähellä niitä
joilla on särkynyt sydän,
hän pelastaa ne,
joilla on murtunut mieli. – Ps. 34:19

KUVA: SINIKKA, MÄKIVIERIKKO

KUVA: SINIKKA, MÄKIVIERIKKO

”Jäihän meille
sentään taivas
ja maa”

(Lapin evakko palatessaan kotiseudulle,
jossa kaikki oli tuhottu, Yle 27.4.2018)

Sait kehuja oikealta ja vasemmalta,
näköpiirissä häämötti maine ja valta.

Vaatimattomat kortesi kekoon nyt kannan,
mitä lahjaksi sait, se lahjaksi anna.

Jos kehuja mietit, niin niistä vain juovut,
saat parhaan lahjan, kun kaikesta luovut.

Jää sinulle paljon: taivas, meri ja maa,
jää Jumala, joka sinua rakastaa.

Jää hiljaisuuttakin hiven ja onnea vähän.
Mitä lisätä voisin tähän? – *Ari Laitinen*

"Jeesus ratsastaa Jerusalemiin", Giotto, n. 1305.

Kaksi ratsastajaa

Oheinen ote on Ellen G. Whiten *Suuri Taistelu Jeesuksen ja Pa-holaisen välillä* -kirjan uudesta käännöksestä (Kai Arasola) s. 66, 67. Media7:n vuonna 2023 julkaiseman version lisäansiona ovat lukuisat lähdeviitteet, selitykset ja taustatiedot. Jo pelkäs-tään niiden vuoksi kirja kannattaa hankkia.

Miten kävi kertomuksen taiteilijoille? Entä tuona aikana Böö-missä vaikuttaneelle ”uskonpuhdistajalle ennen uskonpuhdis-tusta”, **Jan Husille** (n. 1369-1415)? Jännittävän jatkon voit lu-kea tai kuunnella myös netissä.

HUOM! Ylläolevat maalaukset eivät ole artikkelin mainitsemien englantilaisten lähetyssaarnaajien tekemiä.

Ranskan kuningas Filip II ristiretkellä 1191 (kuva rajattu).

Samoihin aikoihin* Englannista saapui Prahaan myös kaksi muuta op-pinutta vierasta, jotka olivat ymmärtäneet evankeliumin valon ja tulleet levittämään sitä tähän kaukaiseen maahan. --. Miehet eivät olleet vain saarnaajia vaan myös taidemaalareita. He käyttivät hyväkseen tätä taitoa ja asettivat kaksi kuvaa julkiseen paikkaan.

Toisessa kuvattiin Kristus nöyränä aasin selässä matkalla kohti Jeru-salemia. Opetuslapset hänen vierellään olivat paljain jaloin kuluneissa ja vaatimattomissa asuissa. Toisessa taulussa kuvattiin paavi loisteliaasti koristellun hevosen selässä, näyttävässä viitassaan ja päässään kolmikerrok-sinen kruunu. Hänen ympärillään juhlakulkueessa oli edellä torvensoitta-jia sekä perässä kardinaaleja ja prelaatteja silmiä häikäisevissä asuissaan.

Tässä oli saarna, joka herätti kaikkien yhteiskuntaluokkien huomion. Ihmisiä tuli tungokseen asti katsomaan maalauksia. Kukaan ei voinut olla ymmärtämättä niiden opetusta, ja vastakohta Kristuksen nöyrän vaatimat-tomuuden ja hänen seuraajanaan esiintyvän paavin ylpeyden ja loiston välillä teki moniin syvän vaikutuksen.”

– *Ellen G. White*

*) 1300- ja 1400-luvun vaihteen tienoilla.

Juhlahumua

Kevät keikkuen tulevi. Entä kesä?

– Kesä näkyy keikoissa. Se tuntuu ylläme koko voimallaan, kertoo poliisi, jota kesän yleisötapahtumat työllistävät.

– Etenkin myöhäiseen kellonaikaan jotkut muuttuvat merkillisen pahantuulisiksi. Uhotaan, kahakoidaan, nahistellaan. Monen paluu juhlilta käy putkareissun kautta (*IltaSanomat* 19.6.2023).

Miten on hengellisten kesäjuhlien laita, joita seurakuntalainen.fi -sivun mukaan Suomessa piisaa? Ainakaan Toivonlinnan ”**Armosta iloon**” -telttajuhlilla päiväselvään (10.6.2023) kävijän silmiin ei osunut yhtään poliisia. Kaikki, jopa liikenteen ohjaus, sujui omien järjestysmiesten toimesta mallikkaasti, vaikka automeri oli melkoinen.

Miksihän vielä tänä digiaikanakin kokoonnutaan fyysisesti yhteen? Onko yhteisöllisyydellä jokin ulottuvuus, jota muuten ei voi kokea? Siksikö israelilais-tenkin tuli kolmesti vuodessa* kokoon-
tua juhlimaan? ”Tulkaa kaikki -- teidän poikanne ja tyttärenne, orjanne ja orjattarenne sekä keskuudessanne asuvat leeviläiset, muukalaiset, orvot ja lesket”

*) pääsiäinen, viikkojuhla (vrt krist. helluntai), lehtimajanjuhla, 2 Moos. 23:14-17; 34:18, 22, 23, 24; 5 Moos. 16:1, 9, 10, 13

(5 Moos. 16:11). Mikä tasa-arvon manifesti!

Ja mikä hämmästyttävä lupaus: ”Kukaan ei tavoittele sinun maatasi omakseen, jos vain vaellat kolmesti vuodessa Herran, Jumalasi, kasvojen eteen” (2 Moos. 34:24). Miten hengelliset juhlat saattoivat taata sotilaallisen turvallisuuden tai alueellisen koskemattomuuden?

Oliko juhlille tulo kenties *uskon* teko, osoitus luottamuksesta Jumalan kykyyn ja voimaan ylläpitää maata ja kansaa, ja tällainen usko antoi Jumalalle valtuudet konkreettisesti toimia ulkoisen uhan kohdatessa? Oli miten oli, viime sotien aikana Suomen kansa rukoili. Ihmeitä tapahtui. Ylivoimaisista haasteista selvitettiin. Itsenäisyys säilyi.

Ehkä myös hengellisessä sodassa on hyvä muistaa: ”Sota on Herran. Herra sotii teidän puolestanne, te olkaa hiljaa.” Raamatun juhlat olivat nimenomaan kertausta siitä tosiasiasta. Ne olivat teemoiltaan hengellisiä, mutta yllättävän keskeistä, suorastaan Jumalan ohjeistamaa, oli perheiden ja ihmisten iloinen, riemukas yhdessäolo ja hyvä ruoka (5 Moos. 12:7, 12, 16).

Ihan niin kuin **Armosta iloon** -juhlillakin. Kiitos kaikille keittiössä ja muissa tehtävissä raataneille!

Mielenkiintoista on, että Egyptistä lähtölupaa faraolta anottaessa perusteeksi esitettiin juhlat (2 Moos. 5:1-5). Juhlinnan tuli tapahtua ”Jumalan kunniaksi” (2 Moos. 23:14). Jumala varoitti jäljittelemästä muiden kansojen tapoja (3 Moos. 20:23,26; 5 Moos. 12:30, 31). Mooseksen reaktio kultaisten sonnien ympärillä karkelointiin osoittaa, ettei ”hillitön juhlinta” kuulunut pyhän Jumalan palvontaan, vaikka kan-

salla oli hauskaa ja Aaron sanoi vietettävän ”Herralle pyhitettyä juhlaa” (2 Moos. 32:5, 6). (Joosuasta meteli oli kuulostanut ”taistelun pauhulta” (2 Moos. 32:17-25).

Ylistys kuului Jumalan juhliin, mutta se ei perustunut henkilökohtaisiin emootioihin vaan konkreettisiin tapahtumiin, kollektiivisiin muistoihin ja yhteisiin kokemuksiin, joissa Jumala oli toiminut heidän hyväkseen. **Armosta iloon** -juhliilla kehoitettiin ylistämään tavalla, mikä *omasta mielestä* tuntui parhaimmalta. Erilaisia tapoja katsellessani mietin, suuntasiko kehonkieli mielen Jumalaan, vai nostiko se keskipisteeksi ihmisen. Arvoitukseksi jäi, miten ja kenelle edestakaisin hyppely, vartalon hytke ja heilunta välittivät syvällisiä hengellisiä totuuksia (esim. sanoman Jeesuksen rististä), joista sanoin laulettiin.

Muinaisissa juhlissa ei tullut ”jäljittellä” ympäröivien kansojen tapoja. Nyt jotkin musiikkityylit assosioituivat mui-

hin kuin hengellisiin yhteyksiin.

Kuten ihminen voi mieltä ruokaan, joka maistuu hyvältä, mutta ei ravitse, aistit voivat musiikissakin tottua äkkimakeisiin ”höppäkaloreihin”, jotka ohimentyään jättävät tyhjän olon. Kyse on lainalaisuuksista, jotka vaikuttavat tiettyllä tavalla riippumatta siitä, pitääkö kuulemastaan vai ei. Esim. dominoiva rytmin pauke saa kehon autonomisen järjestelmän stressitilaan. Tekstin sisällön ja ilmaisun välinen ristiriita hämmentää. Turruttava toisto vie sanomalta terän.

Siellä missä musiikin eri elementtien tasapainoon yhdistyy sisäinen vakaumus ja korkea taiteellinen taso, esitys kohottaa taivaalliseen ilmapiiriin. Sellaistakin oli. Kiitos siitä.

Jeesus sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun tyköni.” Sapatin jumalanpalveluksen lastenkertomuksessa Jumalasta käytettiin systemaattisesti pronominia *se*. Onko Jumala asia, esine vai eläin? Eikö hän ole *hän*? – SM

KUVA: T.G. TUHKANEN (rajattu) FOTO: SM

*Jeesus ja hänen kotiväkinsä osallistui-
vat ilmeisen säännöllisesti vuotuisiin
juhliin. Evankeliumeissa mainitaan mm.
pääsiäinen, lehtimajan juhla, temppelin
vihkimisjuhla, ”eräs juutalaisten juhla”.
Luuk. 2:42-51; Joh. 2:13-16, 23; 5:1;
7:2, 8, 10, 11, 14, 37; 10:22 23; 11:55,
56; 12:12-15; 13:1.*

”JA RAHA KAIKEN HANKKII” (Saarn. 10:19). Israelissa juhlien käytännön järjestelyistä vastasivat suurelta osin leeviläiset. Siksi Jumala tähdensi: ”Pitäkää huoli siitä, ettette *milloinkaan*, niin kauan kuin elätte maan päällä, jätä leeviläistä osattomaksi” (5 Moos. 12:19). Leeviläisillä ei ollut omaa perintömaata, heidän toimeentulonsa oli riippuvainen ihmisten anteliaisuudesta ja uhrimielestä.

Älkäämme mekään jättäkö osattomiksi leeviläisiämme, seurakunnan työntekijöitä. Kukapa ilkeäisi jatkuvasti käydä naapurissa nauttimassa talon antimia koskaan kutsumatta vastavierailulle tai tuomatta tuliaisia! Mutta seurakuntaa moni pitää itsestäänselvyytenä, odottaa, että se on olemassa, että jotkut hoitavat sen asioita, että sinne voi mennä milloin vain. Toiminta riippuu kuitenkin jäsenten säännöllisestä anteliaisuudesta, uhreista ja uskollisuudesta kymmenyksissä. ”Tuokaa täydet...” (Mal. 3:10). – SM

(Tämä ei ole
Culex modestus)

KUVA: S. M.

Pitkin ja poikin

Porin rannikkoseudulla havaittu *Culex modestus* on 44:s Suomesta löydetty hytyslaji. Pitkäsääri voi levittää Länsi-Niilin virusta lintujen ja ihmisten tai lintujen ja hevosten välillä. Oireet: lievä kuume, päänsärky, lihaskivut, harvinaisissa tapauksissa hermosto-oireita. Ilmastonmuutos siirtelee eläinten ja kasvien esiintymärajoja, paikallisille elinehtojen muutoksiin sopeutuminen on vaikeaa. Ääri-ilmiöt säässä, tulvat, kuivuus, valtoimenaan riehuvat suurpalot ja saasteet tekevät peruuttamattomia jälkiä luonnossa, väkivalta kaduilla, sota, onnettomuudet, epidemiat ja pandemiat niittävät synkkää satoaan yli kaikkien rajojen.

Ilm. 14:14-20 kertoo kahdesta sadosta. Molempia varten on *terävä* sirppi. Kun sato on *kypsä*, sirppi *heitetään* maan päälle. Sato *korjataan* ilmeisen nopeasti. Ilmiöiden kumulatiivinen kehitys kohti loppurysähdystä näkyy myös uskonnollisella alueella: ”Äkkiä ja lopullisesti on Herra toteuttava sanansa maan päällä” (Room. 9:28). Milloin Maan mitta on täysi? Kumpaan satoon kuulun? Molempiin ei kukaan voi. — SM

ADRA Framtishopp- keräys Ruotsissa:

Bankgiro: **900-7212**

Plussgiro: **900-721-2**

Swish: **1239007212**

Tiedonantoihin

joko: **350**

tai: **Finska**

Tervetuloa loppukesän juhlille 2-3/9 2023

KUVA: ESKO MÄKIVIERIKKO

Paikka: Kopparbergin Filadelfia-kirkko
Storgruvegatan 2, 714 34 Kopparberg.

Teema:

Jumalan kaksi kirjaa

Raamattu (ilmoitus) ja luonto (luominen). Kuinka luemme näitä kahta kirjaa?

Puhujina Aila ja Vesa Annala

KUVA: ARAM MÄKIVIERIKKO

Aila Annala

Vesa Annala

Sapatti 2.9.2023

11.00 Raamattutunti (suomeksi)

1 Moos. 1-2. *Vesa Annala*

12.15 Lounastarjoilu

13.30 Saarna (ruotsiksi): Guds första bok: Bibeln som Guds uppenbarelse. Vad vi inte skulle veta om Gud inte hade uppenbarat det, *Aila Annala*

15.00 Guds andra bok: Skapelsen, reformationen och den experimentella vetenskapens födelse, *Vesa Annala*

16.30 Guds andra bok: Skapelsen, skapelsetro och Utvecklingslära – tro eller vetenskap? *Vesa Annala*

17.45 Iltaruokailu

Sunnuntai 3.9.2023

11.00 Filadelfia-kirkon jumalanpalvelus
Saarna: Bibelns väg till oss. Hur originaltexter blir till hundratals översättningar. Deras trovärdighet till originalet, *Aila Annala* (*nuBibeln 2017* -käännös vastaava)

• Frågestund

12.30 Tee/kahvitarjoilu

Ilmoittautumiset (ruokailujen mitoituksen vuoksi): 25.8.2023 mennessä.

Tukholmassa **Tuulikki Hagströmille**:

puh. 08-500 819 07 tai 070-255 86 76.

Muualta tulevat **Esko Mäkivierikolle** jolta ajo-ohjeet: puh. 070-491 11 35.

Pahan ajan puuhaa

Yleensä pahoja aikoja käytetään verukkeena heittäytyä välinpitämättömäksi ”antaa mennä, kun alamäki on” -tyyliin. ”Kun laittomuus lisääntyy, monien rakkaus kylmenee” (Matt. 24:12). Jopa kristittyjen kuulee toteavan, ettei tätä maailmaa kannata parantaa; mitä pikemmin katastrofi tulee, sitä parempi, voipahan Jeesus sitten vihdoinkin tulla...

Paavali ja Tuulikki Hagström ajattelevat toisin: ”Käyttäkää oikein jokainen hetki, sillä tämä aika on paha” (Ef 5:16). Kiintoisa peruste puuhakkuudelle: paha aika. Tuulikin tuotantotahdista päätellen aika on tosi paha, sillä harva se päivä ruutuun kilahtaa kuvia värikkäistä pipoista, tumpuista, töppösistä puseroista, kaulureista, vauvan nutuista ym.

KUVA TUULIKKI HAGSTRÖM

Mustikka, juolukka, vadelma, luumu, mansikka, aprikoosi, lakka.. Pian loppuvat marjat metsästä ja suolta ja hedelmät puista, jos tätä tahtia pitää nimiä keksiä.

Tästä pahan inspiroimasta hyvästä hyötyvät mm. lapset Ukrainassa. Hyvän tekeminen on samalla henkinen suojapuku tekijälle: ”Kuka voi tehdä teille pahaa, jos te kiihkeästi pyritte tekemään hyvää?” (1 Piet. 3:13). — SM

Refleksi

Oli alennusmyyntien aika. Valon Lapsi lähti vaateostoksille. Tavaratalosta löytyi asuste 40 %:n alennuksella. Kassalta lähtiessään Valon Lapsi huomasi, että alennus oli rekisteröity kahteen kertaan. Siis yhteensä 80 % alennus. Iloiten odottamattoman edullisesta ostoksestaan hän meni kotiinsa.

Kului päivä, kaksi, kolme. Neljäntenä päivänä ostos ei enää tuntunutkaan niin edulliselta.

– En minä tämän tähden taivasosuuttani tahdo menettää, hän päätteli ja lähti takaisin kauppaan.

– Minun olisi kuulunut maksaa tästä vaatteesta vähän enemmän, hän selitti

myyjälle osoittaen kuitista kassan virhettä. Alennus oli sillä aikaa muuttunut 50 %:ksi, joten takaisin maksettavaa oli 10 % vähemmän kuin alunperin.

Outo lintu, tuo Valon Lapsi. Muutama prosentti sinne tai tänne ei tavaratalon liikevaihdossa tuntuisi missään. Hullun rehellistä? Niin kai tämän maailman mitoilla. Tuntematon piste myyjienkin kartalla.

– Mutta oikaisemmehan me senkin, jos meiltä on peritty liikaa, Valon Lapsi perustelee ”hulluuttaan”.

Hän ei mahtanut mitään rehellisyysrefleksilleen. Refleksi on ärsykkeeseen lähes aina samanlaisena toistuva reaktio. Oli pa refleksi synnynnäinen tai opittu, se on nopea ja

automaattinen. Eikö juuri siten Valon Valtakunnan periaatteiden tulisi olla kytkeytynyt jokaisen Valon Lapsen ”selkäytimeen”?

Joskus refleksit vaimeinevat tai toimivat viiveellä. Pääasia, että toimivat.

– Paula Joutsen/sm

KUVA SINIKKA MÄKVIERIKKO

”Eläkää valon lapsina. Valo kasvattaa hyvyys, oikeuden ja totuuden hedelmiä” (Ef. 5:8, 9).

Mistä pääsky on kotoisin?

HORISONTTI

Pakinoitsija **Arijouts**i tuli jo aikanaan pohtineeksi, missä mahtaa olla pääskysen kotiseutu, Pohjolassa vai Afrikassa. Pakinoitsijan kesämökillä käynyt egyptiläinen vieras oli ihastellut, että heidän ikiomia pääskyjään näkee vierailemassa myös kaukaisessa Suomessa. Seurasi vilkas ja sittemmin kiivas väittely pääskyn kotimaasta.

Viime sapattina kirkolla joku ohimennen mainitsi minun olevan kolmen maan kansalainen. Ynähdin jotakin myöntymisen merkiksi. Olemmehan viime vuodet seilanneet Saaristomerta edestakaisin, asuneet vuoroin Ruotsissa, vuoroin Suomessa. Parhaillaan tyhjennämme Kangasalan kotiamme vuokrattavaksi elokuun alusta siihen muuttavalle lapsiperheelle. Olemme asettumassa vakinaisemmin Ruotsiin, jossa pieni Täbyn kotimme odottaa meitä.

Kaikki meidän touhumme vievät vain entistä enemmän aikaa. Kateellisina olemme katselleet tervapääskyjä, jotka pesivät pienissä koloissaan korkean naapuritalon räystäään alla. Kirkuen ne kiitävät huimaa vauhtia ilmameressä nokka ammolleen ja pyydystävät jopa 10 000 hyönteistä päivässä. Niiden lentotaito on täysin uskomaton, vaakalennossa se on Ruotsin nopein (112 km/t). Syösyissä tervapääskyn vauhti voi olla jopa 200 km/t. Pesälle palatessaan se kykenee jarruttamaan 100 km:n tuntivauhdista alle metrin matkalla nopeuden nollaan.

Muuttomatkalla tervapääsky lentää n. 570 km päivässä, sekin lintujen ennätys. Ja pitkillä matkoilla se kohoo 1-3 km:n korkeuteen ja nukkuu liidellessään alemmaksi!

Pakinoitsijan mielestä todisteeksi pääskysen suomalaisuudesta riittää syntymäpaikka. Suomessa syntynyt pääsky on suomalainen. Toki ymmärrämme, että pääsky haluaa viettää suuren osan vuodesta etelän valossa ja lämmössä.

Itse totean jälleen kerran olevani kansallisuudeltani vain suomalainen, kansalaisuuteni puolesta sen sijaan sekä suomalainen että ruotsalainen. Mutta mitä pidemmälle tässä monenlaisten ajan ja tapojen murrosten keskellä elän, sitä selvemmin tunnen olevani kolmen maan kansalainen, myös Taivaanmaan passin haltija ja jo matkalla..

– Ari Laitinen

KUVA: SINKKA MAKVIERIKKO

Varpuslintujen lahkoon, pääskyjen heimon kuuluva haarapääsky. Ei läheistä sukua tervapääskylle, joka ei ole pääsky vaan kuuluu kiitäjälintujen lahkoon kiitäjien heimoon. Tuliko selväksi?